

සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති.....

භූමි දත් තරුණා බර්ම දානය ජයගති.....

2061

ලුණු අටුව ග්‍රන්ථ මාලා

මහා පුරුෂ දේශනා

ගල්ගමුවේ සාසන සිරි ස්වාමීන් වහන්සේ

ලුණු අටුව රජ ගල්ලෙන් ආරණ්‍යය

ප්‍රථම මුද්‍රණය - ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2601
- ක්‍රිස්තු වර්ෂ 2012

සම්පාදනය

ගල්ගලුවේ කාසන සිරි ස්වාමීන් වහන්සේ

පරිගණක අකුරු සැකසුම

ෂේරිකා ඇන්

(ෂේරිකා කොලීයුනික්ෂන්, අංක 07, නාගරික පොදු වෙළඳසල, ගොංගාචෙල, වානචෙල)

දු.අ. 077 - 4104665

ඊ - තැපෑල dilrukanna@yahoo.com

sherikacom@gmail.com

මුද්‍රණය

ප්‍රියන්ත කේ. වැදගෙදර

වෙස්සික් ව්‍යවස්ථාපිත ස්වකීර්ණයේ සහ ස්වකීර්ණ මුද්‍රණාලය

කලුගල

දු.අ. 072 290 67 68 - 066 490 87 88

ධර්ම දානයේ පරමාර්ථය

ධර්ම ඤාණ
 මාර්ග ඤාණ
 ඵල ඤාණ
 පිළිවෙළින්
 නිවන් අවබෝධයෙන්
 කෙලෙස් ගිනි නිවී
 සාසාර විමුක්තිය පිණිස!

ආශිංසනය

දානයෙන් උතුම් දානය වන ධර්ම දානය සඳහා
 නොමසුරුව නම දහම් ධනය පරිත්‍යාග කළ
 සැමදෙනාගේ සමායක සාකල්පනා මුදුන් පත් වේවා.
 දහම් පැතුම් ඉටුවේවා.
 පරම සත්‍ය අබබෝධ වේවා.
 නිවන් මග වැටහේවා.
 සියලු දුක්වලින් මිදේවා.
 මරණයක් නැති අමා මහ නිවනින් සැනසීම ලබන්නේවා.

උපහාරය

උතුම් ශ්‍රී සද්ධර්මය අවබෝධ කර ගෙන දේශනා කරමින් තමන් වහන්සේ පළමුව හික්මී, අන්‍යයන් හික්මීම පිණිස ම විනය පනවා වදාළා වූ තථාගතයන් වහන්සේටත්, ශ්‍රී සද්ධර්මයටත්, දහම් මඟ ගමන් කළා වූ ආර්ය මහා සංඝ රත්නයටත්, මේ දහම් පඬුර උතුම් ම උපහාර පූජාවක් වේවා.

ත්‍රිවිධ මහා සංගායනාවෙන් ධර්ම විනය ආරක්‍ෂා කරමින්, මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන ආවා වූ පූර්වාචාරීන් වහන්සේලාට ද, අට්ඨකථාචාරීන් වහන්සේලාට ද ඇතුළු ආචාර්ය උපාධ්‍යාය මහෝත්තමයන් වහන්සේලාටත් උපහාරයක් ම වේවා.

අලුවිහාරයේ පටන් ලිඛිත සහ මුද්‍රණයෙන් පෙළ අටුවා වශයෙන් ත්‍රිපිටක ධර්මය පවත්වන ගිහි පැවිදි සෑම දෙනාටත් උපහාරයක් වේවා.

ලුණු අටුව අරණට ත්‍රිපිටක අට්ඨකථා පොත් පූජා කළ සැමටත් මෙම පොත ධර්මකාමීන් අතට පත් කිරීම දක්වා කටයුතු කළ ධර්මදානය සඳහා ධර පැන දැරූ සැමගේ දැනැමි පැතුම් ඉටු වේවා. ඒ සැමටත් මේ දහම් පොත කියවා ප්‍රයෝජන ගන්නා වූ සැමටත් ධර්ම ඤාණ ලැබී සත්‍යාවබෝධයෙන් සසර ජයගෙන, සසර දුක් ගිහි සහ කෙළෙස් ගිහි නිවාගෙන අමා මහ නිවනින් සැනසීම ලබන්නවා.

කතෘ හිමි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

සබ්බ භාෂස්ස අකරණං - කුසලස්ස උප සමිපදා
සචිත්ත පරියෝදපනං - ඒනං බුද්ධානසාසනං

සියලු අකුසල් නොකිරීම ද, කුසලයට නොපැමිණීම ද, තම සිත පිරිසිදු කිරීම ද යන මේවා බුදු රජාණන් වහන්සේලාගේ අනුසාසනාවයි. හෙවත් පිළිපැදිය යුතු, අනුගමනය කළ යුතු බුදු රජාණන් වහන්සේලාගේ ධර්ම මාර්ගය යි.

චය සීල සාසනය, සමාධි සාසනය, ප්‍රඥා සාසනය කියා වේ. ශීලයෙන් පවිත් වැළකේ. සමාධියෙන් කුසලයට පැමිණේ. ප්‍රඥාවෙන් සිත පිරිසිදු වේ. පොදුවේ ගත් කළ ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා යන තුනෙන් ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ දුරු වේ. සියලු ලෝක සත්වයා විපතට හෙළන, දුකට ඇද දමන, නැවත නැවත පවු කරවන, පවු කරවා මෙලොවත් පරලොවත් දුක් ලබාදෙන, සතර අපායට යවන සසරේම බැඳ තබන, නිවනට යන්න නොදෙන ප්‍රාමක, නින්දිත ධර්මවලට කෙළෙස් යැයි කියනු ලැබේ. එම කෙළෙස් එක් දහස් පන්සියයක් බව ධර්මය තුළින් පෙන්වා ඇත. එම එක් දහස් පන්සිය ය ත්‍රස්තවාදී කල්ලියක් වාගේ. ලෝභ ද්වේශ මෝහ එම කල්ලියේ නායකයෝ වාගේ ය. සත්වයා ගස නම් ලෝභ ද්වේශ මෝහ එහි ප්‍රධාන අතු තුනයි. ඉතිරි කෙළෙස් කුඩා අතු රිකිලි වාගේ. ප්‍රධාන අතු තුන කපා දැමීමෙන් සියලු කුඩා අතු විනාශ වේ. කඳ පමණක් ඉතිරි වේ.

එමෙන් ම ලෝභ ද්වේශ මෝහ තුන දුරු වීමෙන් අනෙක් සියලු කෙළෙස් දුරු වේ. තවත් ක්‍රමයකට කියනවා නම් ශීලයෙන් ද්වේශයත්, සමාධියෙන් ලෝභයත් දුරු වේ. ප්‍රඥාවෙන් මෝහයත් දුරු වේ. මොන හේතුවක් නිසා හෝ සතෙකුගේ ජීවිතෙන් ප්‍රාණය තොර කළොත් හෙවත් මැරුවොත් චය කරන්නේ ම ද්වේශයෙන්. නමුත් ඊට පෙර මස් රසට හෝ මුදල් ඉපයීමට ලෝභය ඇති වේ. සතුන් මැරීම පවක්, වරදක් බව නොදැනීම නම් වූ මෝහය ඇති වේ. එහෙත් සත්වයා කෙරෙහි කරුණාවක් මෙමතියක් තිබුණොත් කිසි විටෙක මැරිය නොහැක.

අනුන් කෙරෙහි මෙමතියක් ඇත් නම් කිසිවෙකුට සොරකමක් කළ නොහැක. ඒ නිසා ද්වේශයෙන් සොරකම සිදු වේ. එහෙත් වස්තුවට

අශාව ඇතිවීම ලෝභය යි. එය හොරෙන් ගැනීම වරදක් බව නොවැටහීම මෝහය යි.

අනුන් සතු බිරියක් සමඟ වැරදි ලෙස හැසිරීම නිසා සැමියා සතුටු වෙන්නේ නැතැ. පර පුරුෂයන් සමඟ වැරදි ලෙස හැසිරීම නිසා ඔහුගේ බිරිඳ සතුටු වෙන්නේ නැතැ. එසේ නම් ඒ අය කෙරෙහි මෛත්‍රිය ඇති අයෙකුට කිසිවිට පරදාර, පර පුරුෂ සේවනයක යෙදෙන්න බැහැ. මෛත්‍රිය නම් අනුන් සුවපත් වනවාට ඇති කැමැත්ත යි. නමුත් පරදාර, පර පුරුෂ සේවනය නිසා තම බිරිඳ වරදෙහි යෙදීම නිසා සැමියාත්, තම සැමියා වරදෙහි බැඳීම නිසා බිරිඳත් නොසතුටු වීම ඔවුන්ට සැපයක් නොවේ. දුකක්. එසේ දැන දැන යමක් එය කරන්නේ නම්, දෝහි කමකි. දෝහිකම යනු ද්වේශ කිරීමයි. එහෙත් කාම සැපයට ඇලුම් කිරීම ලෝභය යි. එය වරදක් බව නොදැනීම හෝ එහි විපාක නොදැනම මෝහය යි.

බොරු කීම ද කිසිදා මෛත්‍රියෙන් කළ නොහැක. අනුන් රැවටීම ඔවුන්ට කරන හොඳක් නොවේ නරකකි. එසේ නම් නරක දෙයක්, අයහපතක් කළ හැක්කේ ද්වේශයෙනි. එහෙත් යමක් ලබා ගැනීම හෝ තම සතුදේට ඇති ලෝභය නිසා බොරු කීමට පෙළඹේ. එහි ආදිනව නොදැනීම මෝහය යි.

මත් වතුර බීම නිසා තමාගෙන් අනුන්ට වන පීඩාව, හිරිහැරය දැන අනුන්ට, තම මව්පියන්ට, දරුවන්ට බිරිඳට මෛත්‍රියක් ඇති කෙනෙකුට මත් වතුර බීමට නොහැක. එසේ කරන්නේ නම් ඔහු මෛත්‍රිය නැත්තෙකි. මෛත්‍රිය නැතිව පවී කෙරේ නම් එය ද්වේශයෙන් කරන දෙයකි. එහෙත් එයට ඇති ආශාව ලෝභය යි. ආදිනව නොදැනීම මෝහය යි.

මේ පස් පවම කිරීමෙන් ජනිත අකුසල කර්මයෙන් තමන්ට ලැබෙන්නේ ම අපා දුක් ඇතුළු දුක් විපාක යි. තමාට තමාම වුණත් දුක් ඇති කර ගන්නවා නම් ඔහු තමාටම මෛත්‍රිය නැත්තෙකි. තමාට හෝ අනුන්ට සැප කැමති වීම මෛත්‍රිය මෙන් ම තමාට හෝ අනුන්ට දුක් කැමතිවීම ද්වේශය යි.

මේ පස් පව “වේර ධර්ම” හැටියට දේශනා කර ඇත. “පඤ්ච වේරානි”. වේර නම් වෛරය යි. වෛරය නම් ද්වේශයේ ම දරුණු අවස්ථාව යි. ඒ පහ වේර ධර්ම වශයෙන් වදාළේ ඒ පහම ද්වේශය

අනුබල දීම, මරණවාට කැමතිවීම, සොරකම් කිරීම, කරවීම, අනුබල දී වියට කැමති වීම, දුරාවාරය, මත් වතුර, මත් කුඩු, මත් ගුලි, මත් දුම් ආදිය ගැනීම, බොරුව, කේළම, පරෑෂ වචන කීම, හිස් වචන කීම, අනුන් සතු දේට ආශා කිරීම, මිත්‍යා හෙවත් වැරදි ලෙස දැකීම, වෛර කිරීම යන සියල්ල කිරීම, කරවීම, අනුබල දීම, ඒවාට කැමතිවීම. ඒවා අනුමෝදම් වීම. මවුපියන්ට නොසැලකීම.

කැපීම්, කෙටීම්, ගැසීම්, බැනීම් රැවීම්, ගෙරවීම්, බලහත්කාරකම් කිරීම් මේ ආදී යම් දෙයක් තමන්ට හෝ අනුන්ට හෝ මෙලොවට හෝ පර ලොවට හෝ අවැඩ පිණිස, අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වේ නම් ඒ සියල්ල පව් ය. කොටින් කියතොත් තමන්ට හෝ අනුන්ට හෝ මෙලොවට හොඳ පර ලොවට හොඳ වුණත්, කියන කරන සිතන යම් දෙයක් ලෝභයෙන් යුක්ත නම් ද්වේශයෙන් යුක්ත නම් මෝහයෙන් යුක්ත නම් ඒ සියල්ල පාප ධර්මයි.

පරමාර්ථ වශයෙන් ලෝභය මුල්ව ඇති වෙන සිත් අට, ද්වේශය මුල් ව ඇතිවෙන සිත් දෙක, මෝහය මුල් ව ඇති වෙන සිත් දෙක යන සිත් දොළහා සමඟ එක්ව යෙදෙන සිතුවිලි දාහතර සහ කුසල් සිත්වලින් යෙදෙන ඇතැම් සිතුවිලි අකුසල් වෙනවා.

ඉහතින් දක්වා ඇත්තාවූ ද, වැරදි යැයි සම්මත දේ, ලෝභ ද්වේශ මෝහ මුල්ව සිත කය වචනයෙන් සිදු කරනවිට මෙම අකුසල් සිත් දොළහ එක් පුද්ගලයෙකුගේ සන්තානය තුළ ඇතිවෙන වාර ගණන මෙතෙකැයි කියා ගණනින් දැක්විය නොහැක.

එහිසාම අප්‍රමාණ සත්වයෝ නැවත නැවතත් අපායවලටම උපදී. මිනිස් ලොව උපන්නත්, අල්පායුෂ ඇතිව, දුර්වර්ණාව, අල්පේශ්‍යාකැව, දිලිඳුව, අඩු කුලවල, නුවණ මදිව, මන්ද බුද්ධිකව, අංගවිකලව ඉපදී, පවටම බර වී, ධර්මයට ද්වේශ කරමින්, අධර්මයෙන් කටයුතු කරමින් අප්‍රමාණ දුක් විඳින නිසා ඒ දුක්වලින් සත්වයන් මිඳවීමේ මහා කරුණාවෙන් ම සියලුම පව් නොකරන ලෙස බුදු රජාණන් වහන්සේලා අනුශාසනා කරන සේක.

සියලු පව් නොකිරීම. සම්මා සම්බුදු බව, පසේ බුදු බව, ශ්‍රාවක බුදු බව ලබන පිලිවෙත නිසා සියලුම බුදු රජාණන් වහන්සේලා අනුගමනය කළ, ගමන් කළ, දේශනා කළ ධර්ම මාර්ගය යි.

ඇතිවීමට හේතු වන නිසා. පස් පවින් වැළකීම ශීලය යි. චිබැවින් ශීලයෙන් ද්වේශය දුරු වේ.

පළවෙනි ධ්‍යානය පෙන්නන තැන පළමුවෙන් ම පෙන්නන්නේ “චිචිචිචි කාමේහි” යනුවෙනි. කාමයෙන් වෙන්ව ඊට පසුවයි “චිචිචිචි අකුසලේ හි ධම්මේහි” යනුවෙන් වදාළේ. අකුසල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්ව යනු ද්වේශ ඇතුළු අකුසල ධර්ම, කාමච්ඡන්ද නම් වූ ලෝභය සමාධියට විරුද්ධ අකුසල ධර්මයකි. ද්වේශය ඇතිවෙන්නේ ම ලෝභය නිසා යි. ලෝභය නැති නම් ද්වේශයකුත් නැත. ඒ නිසයි අනාගාමී මාර්ගයෙන් කාම රාග නම් වූ, කාමාශාව නම් වූ ලෝභය සමඟ පටිඝ නම් වූ ද්වේශය දුරු වෙන්නේ.

සැමියා බිරිඳගෙන් බිරිඳ සැමියාගෙන්, දුරුවෝ මව්පියන්ගෙන් මව්පියෝ දුරුවන්නගෙන්, වෙනත් යම් යම් අය වෙනත් අයගෙන් යමක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේ බලාපොරොත්තුවීම ලෝභය නම්, ඒ කැමති වන දෙය, බලාපොරොත්තු වන දෙය ඉටුනොවීමෙන් ඇති වන්නේ ම නොසතුට යි. අමනාපය යි. එය ද්වේශය යි. එය සියුම් ලෙසිනුත්, ප්‍රකට ලෙසිනුත් වෙනවා. මේ අනුව ආශාවල් සිතේ තිබෙන තුරු සමාධිය ලැබෙන්නේ නැහැ. ආශාවලින් පිරුණු කෙනාගේ සිත නිතරම නොසන්සුන්. සිත් සංසුන් වන්නේ ආශාවන් යටපත්වීමෙන් ය. සමාධියෙන් ලෝභය දුරු වෙනවා කීවේ ඒ නිසයි.

මෝහය යි, ප්‍රඥාව යි දෙක ආලෝකය යි අඳුරයි වගේ. ආලෝකය ඇතිවීමෙන් ම අඳුර දුරු වෙනවා වාගේ ප්‍රඥාවෙන් මෝහය දුරු වෙනවා.

පාප යනු මොනවාද? ආශාව, තරඟ, මූලාව හෙවත් නොදැකීම, මාන්තය, ඉරිසියාව, මසුරුකම, ගුණයට නොනැඹීම, ලැජ්ජා නැතිකම, වැරදි කිරීමට බය නැති කම, නොසන්සුන්කම, පසුතැවිල්ල, කම්මැලිකම, සැකය, වෛර කිරීම, පළි ගැනීම, එකට එක කිරීම, ගුණ කිව යුතු අයගේ අගුණ කීම, අගුණ කිව යුතු අයගේ ගුණ කීම, තම වරද නොදැකීම, අනුන් පෙන්වා දුන් විට වරද පිළි නොගැනීම, කළ වරදට සමාව නොගැනීම, ගරු කළ යුත්තන්ට ගරු නොකිරීම, ගරු කළ යුතු අයගේ කීම පිළි නොගැනීම, කළ යුතු හොඳ දේ වන දාන ශීල භාවනාදිය නොකිරීම, කරන්න එපා යැයි කියන වැරදි දේ කිරීම, කපටිකම, වංචාව, ධර්මයට අකමැති බව, අධර්මයට කැමති බව, බාල දේ වටිනා දේ හැටියට පෙන්වීම, විකිණීම, සතුන් මැරීම මැරවීමට

කුසලස්ස උපසම්පදා

කුසලයට පැමිණීම. කුසලයට පැමිණෙන්නේ කොහොමද?

බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මහණෙනි, අග්‍ර යැයි දැනගත යුතු දීර්ඝ කාලයක් සිට පවතින බුදු පසේ බුදු මහ රහතුන් වහන්සේලාගේ වංශයෙන් පැවත එන්නා වූ නුවණැති කිසිවෙකු ඉවත නොදැමීමා වූ දැන් ද බැහැර නොකරන අනාගතයේත් බැහැර නොකරන්නා වූත් මහා දාන පහක් තිබෙනවා යැයි හඳුන්වා දුන් සේක.

යමෙක් සතුන් මැරීමෙන්, සොරකමෙන්, දුරාවාරයෙන්. බොරුවෙන්, මත් වතුර බීමෙන් වැළකුණේ නම් ඔහු අප්‍රමාණ සත්වයන්ට අහය දෙන්නෙක් වෙනවා. අවෙරය දෙන්නෙක් වෙනවා. හිදුක් බව දෙන්නෙක් වෙනවා. අප්‍රමාණ සත්වයන්ට අහය දීලා, අවෙරය දීලා, හිදුක් බව දීලා, අප්‍රමාණ වූ අවෙරය හෙවත් මෙත්‍රියට, අප්‍රමාණ අහයට, අප්‍රමාණ හිදුක් බවට කොටස්කාරයෙක් වෙනවා.

මෙසේ සතුන් මැරීමෙන් වැළකීම පවු නොකිරීම යි. එය ම අහය දී අවෙරය දී හිදුක් බව දී අප්‍රමාණ නිර්භය භාවයට, අප්‍රමාණ මෙත්‍රියට, අප්‍රමාණ හිදුක් බව වූ සැපයට කොටස්කාරවෙක් වීම කුසලයට පැමිණීමයි.

මේ විදියට සොරකමෙන්, දුරාවාරයෙන්, බොරුවෙන්, මත් වතුර බීමෙන් වැළකීම පවු නොකිරීම යි. එයින් ම අප්‍රමාණ සත්වයන්ට අහය, අවෙරය, හිදුක් බව දීම කුසලයක් වන බැවින් එහි විපාක වශයෙන් අප්‍රමාණ අහය, අවෙර, හිදුක් බව ලැබීම කුසලයට පැමිණීමයි.

මේ අයුරින් ම ලෝභ නොකිරීම පවි නොකිරීම යි. ත්‍යාගවන්තවීම කුසලයට පැමිණීම යි. ද්වේශ, වෛර, ක්‍රෝධ පළිගැනීම, එකට එක කිරීම ආදිය නොකිරීම පවි නොකිරීම යි. එයින් ම මෙත්‍රී සිත් ඇතිවීම කුසලයට පැමිණීම යි.

මුලා නොවීම, නොරැවටීම, මෝඩකම් නොකිරීම පවි නොකිරීම යි. එයින් ම නුවණ වැඩීම, මෝඩකම් නොකරන්නේ ප්‍රඥාව නිසා, නුවණැති නිසා, විබැවින් ප්‍රඥාව හෙවත් නුවණ කුසලයක් බැවින් කුසලයට පැමිණීම යි.

වැරදි අදහස් නොගැනීම පවී නොකිරීම යි. එයින් ම නිවැරදි අදහස් ඇති වීම කුසලයට පැමිණීමයි. මාන්තය ඇති කර නොගැනීම පවී නොකිරීම යි. එයම නිහතමානීකම බැවින් කුසලයට පැමිණීම යි. ඉරිසියා නොකිරීම පවී නොකිරීමයි. ඉරිසියා නොකිරීම මුදිතාව ඇතිවීම යි. ඉරිසියාව නම් අනුන්ගේ සැප දියුණුව, උගත්කම, වර්ණාවත් බව, කුලවත් බව, ධනවත් බව නොඉවසීම යි.

අනුන්ගේ දියුණුව, සැප, උගත්කම, වර්ණාවත් බව, කුලවත් බව, ධනවත් බව දැක සතුටුවීම මුදිතාවයි. එයින් ම කුසලයට පැමිණීම යි.

වංචා නොකිරීම පවී නොකිරීම යි. අවංකකම කුසලයට පැමිණීම යි. බැනීම පාපය යි. නොබැනීම, පවී නොකිරීම කුසලයට පැමිණීම යි. ගැසීම, කැපීම, කෙටීම පාපය යි. ඒවා නොකිරීම පවී නොකිරීම මෙන් කුසලයට පැමිණීම යි. මවිපියන් ට නොසැලකීම පාපය යි. සැලකීම පවී නොකිරීම මෙන් ම කුසලයට පැමිණීම යි. පවී නොකිරීමත් කුසලයට පැමිණීමත් මේ අයුරින් ද කළ හැකි ය.

- 01. අනෙක් අය සතුන්ට හිංසා කරන්නෝ ය. අපි හිංසා නොකරන්නෝ වෙමු.
- 02. අනෙක් අය සතුන් මරන්නෝ ය. අපි සතුන් නොමරන්නෝ වෙමු.
- 03. අනෙක් අය අඹුන්මවාර්භු ය. එහෙත් අපි ඹුන්මවාර්භු වෙමු.
- 04. අනෙක් අය සොරකම් කරන්නෝ ය. අපි සොරකම් නොකරන්නෝ වෙමු.
- 05. අනෙක් අය බොරු කියන්නෝ ය. එහෙත් අපි බොරු නොකියන්නෝ වෙමු.
- 06. අනෙක් අය කේළාම් කියන්නෝ ය. අපි කේළාම් නොකියන්නෝ වෙමු.
- 07. අනෙක් අය පරුෂ වචන කියන්නෝ ය. අපි පරුෂ වචන නොකියන්නෝ වෙමු.
- 08. අනෙක් අය හිස් වචන කියන්නෝ ය. අපි හිස් වචන නොකියන්නෝ වෙමු.
- 09. අනෙක් අය දුඨ රෝහ ඇත්තෝ ය. අපි දුඨ රෝහ නැත්තෝ වෙමු.
- 10. අන්යයෝ මිත්‍යා දිෂ්ඨිකයෝ ය. අපි මිත්‍යා දිෂ්ඨිකයෝ නොවෙමු.
- 11. අන්යයෝ චෛර කරන්නෝ ය. අපි චෛර නොකරන්නෝ වෙමු.
- 12. අනෙක් අය වැරදි ලෙස සිතන්නෝ ය. අපි නිවැරදිව සිතන්නෝ වෙමු.

- 13. අනෙක් අය වැරදි වචන කතා කරන්නෝ ය. අපි වැරදි වචන කතා නොකරන්නෝ වෙමු.
- 14. අනෙක් අය වැරදි වැඩ කරන්නෝ ය. අපි වැරදි වැඩ නොකරන්නෝ වෙමු.
- 15. අනෙක් අය වැරදි ලෙස ජීවත් වන්නෝ ය. අපි නිවැරදිව ජීවත් වන්නෝ වෙමු.
- 16. අනෙක් අය වැරදි දෙයට උත්සාහ කරන්නෝ ය. අපි නිවැරදි දෙයට උත්සාහ කරන්නෝ වෙමු.
- 17. අනෙක් අය වැරදි සිතිය ඇත්තෝ ය. අපි නිවැරදි සිතිය ඇත්තෝ වෙමු.
- 18. අනෙක් අය වැරදි සමාධිය ඇත්තෝ ය. අපි නිවැරදි සමාධිය ඇත්තෝ වෙමු.
- 19. අනෙක් අය වැරදි ඤාණ ඇත්තෝ ය. අපි නිවැරදි ඤාණ ඇත්තෝ වෙමු.
- 20. අන්‍යයෝ වැරදි විමුක්ති (මිඳුන) ඇත්තෝ ය. අපි නිවැරදිව මිඳුන ඇත්තෝ වෙමු.
- 21. අන්‍යයෝ හැකුළුණ සිත් ඇත්තෝ ය. අපි ප්‍රබෝධමත් සිත් ඇත්තෝ වෙමු.
- 22. අන්‍යයෝ නොසංසුන් සිත් ඇත්තෝ ය. අපි සන්සිඳුණ සිත් ඇත්තෝ වෙමු.
- 23. අන්‍යයෝ සැක ඇත්තෝ ය. අපි සැක නැත්තෝ වෙමු.
- 24. අන්‍යයෝ නිතර කිපෙන්නෝ ය. අපි නිතර කිපෙන්නෝ නොවෙමු.
- 25. අන්‍යයෝ වෛර බඳින්නෝ ය. අපි වෛර නොබඳින්නෝ වෙමු.
- 26. අන්‍යයෝ ගුණ මකුවෝ ය. අපි ප්‍රබෝධමත් සිත් ඇත්තෝ වෙමු.
- 27. අන්‍යයෝ එකට එක කරන්නෝ ය. අපි එකට එක නොකරන්නෝ වෙමු.
- 28. අන්‍යයෝ ඉරිසියා කරන්නෝ ය. අපි ඉරිසියා නොකරන්නෝ වෙමු.
- 29. අන්‍යයෝ මසුරෝ ය. අපි මසුරු නොවන්නෝ වෙමු.
- 30. අන්‍යයෝ කපටියෝ ය. අපි කපටියෝ නොවෙමු.
- 31. අන්‍යයෝ නැති ගුණ පෙන්වන්නෝ ය. අපි නැති ගුණ පෙන්වන්නෝ නොවෙමු.
- 32. අන්‍යයෝ දරදඬු සිත් ඇත්තෝ ය. අපි දරදඬු සිත් නැත්තෝ වෙමු.
- 33. අන්‍යයෝ අධික මානස ඇත්තෝ ය. අපි අධික මානස නැත්තෝ වෙමු.
- 34. අන්‍යයෝ කියන දේ නොඅසන දුර්වචයෝ ය. අපි කියන දේ අහන සුවචයෝ වෙමු.
- 35. අන්‍යයෝ පාප මිතුරන් ඇත්තෝ ය. අපි කළුසාණ මිතුරන් ඇත්තෝ

වෙමු.

- 36. අන්‍යයෝ ප්‍රමාද වූ සිහිය ඇත්තෝ ය. අපි ප්‍රමාද වූ සිහි ඇත්තෝ වෙමු.
- 37. අන්‍යයෝ ශ්‍රද්ධාව නැත්තෝ ය. අපි ශ්‍රද්ධාව ඇත්තෝ වෙමු.
- 38. අන්‍යයෝ පවට ලැජ්ජා නැත්තෝ ය. අපි පවට ලැජ්ජා ඇත්තෝ වෙමු.
- 39. අන්‍යයෝ පවට බය නැත්තෝ ය. අපි පවට බය ඇත්තෝ වෙමු.
- 40. අන්‍යයෝ ධර්මය නොදන්නෝ ය. අපි දැනුම් දැනුම ඇත්තෝ වෙමු.
- 41. අන්‍යයෝ කම්මැලියෝ ය. අපි චීරිය වන්තයෝ වෙමු.
- 42. අන්‍යයෝ සිහි මුළා වූ සිහිය නැත්තෝ ය. අපි සිහියෙන් කටයුතු කරන්නෝ වෙමු.
- 43. අන්‍යයෝ මෝඩයෝ ය. අපි නුවණැත්තෝ වෙමු.
- 44. අන්‍යයෝ තමන් හරි යැයි සිතා ගත් දේ දැඩිව අල්ලා ගෙන ඉන්නෝ ය. අපි එසේ නොවන්නෝ වෙමු.

මෙම කරුණු සල්ලේඛ සූත්‍රය ඇසුරිනි. සල්ලේඛ ප්‍රතිපදාව යනු කෙළෙස් ඉවත් කරන පිළිවෙතයි. මේ කරුණු 44 තුළ මුළු බුද්ධ සාසනය ම නිබ්බන්ධා කීවොත් නිවැරදි ය. විහිංසාදී කරුණු 44ම පාප ධර්ම යි. අනෙක් අය මේ පාප ධර්මවලින් යුක්ත යැයි ඒ අය පහත් කිරීම හෝ නින්දා කිරීම හෝ ඒ අය වර්ජනය කිරීම නොව කළ යුත්තේ ඒ අය තුළ නිබ්බන්ධන පාප ධර්ම හොඳට පේන නිසා තමා තුළත් මේ පාප ධර්ම ඇති බව වටහාගෙන පාප ධර්ම ඇති පුද්ගලයෝ නොවෙයි බැහැර කළ යුත්තේ තමා තුළ ඇති පාප ධර්ම යි. බොහෝ දුරට තමාගේ වැරදි නොපෙනී අනුන්ගේ වැරදි පෙනීම ස්වභාවයක්. ඥානවන්තයා අනුන්ගේ වැරදි දකින විට තමා තුළ ඒවා ඇත් දැයි බලා ඒවා බැහැර කරනවා.

එසේ කිරීම සබ්බ පාපස්ස අකරණං වෙනවා. අවිහිංසාදී කරුණු 44 තමා තුළ උපදවා ගැනීම කුසලයට පැමිණීම යි. කුසලස්ස උපසම්පදා නම් වෙනවා. විහිංසාදී කරුණු 44න් ම සිත අපිරිසිදු වෙනවා. ඒවා බැහැර කර අවිහිංසාදී කරුණු 44 තමා තුළ උපදනා ගැනීමෙන් තම සිත පිරිසිදු වෙනවා. ‘සචිත්ත පරියෝදපනං’ යැයි වදාලේ විය යි.

විහිංසාදී කරුණු 44ම නැති වෙනවා. ඒ අනිත්‍යතාවය යි. ඒවා නිසා සත්වයෝ පීඩාවට පත් වෙනවා. විය දුකට ලක්ණය යි. ඒවායේ කිසි සාරයක් නැති බව අනාත්ම යි. විහිංසාදිය නිසා දුකට පත් වීම

දුකඛ සත්‍යය යි. ඒ විහිංසාවාදී සියල්ලම දුක් උපදවන නිසා සමුදය සත්‍යය යි. විහිංසාදිය දුරු කරන උපාය මාර්ග ආර්ය සත්‍යය යි. විහිංසාදිය දුරු කිරීම නිරෝධ සත්‍යය යි.

මෙසේ යම් දෙයක් වැරදි නම් එය පාපය යි. එය දුරු කිරීම කුසලයට පැමිණීමයි. සිත අපිරිසිදු වෙන්නේ පාපයෙන්. පවු දුරු කිරීම ම සිත පිරිසිදු කිරීමයි. 'සචිත්ත පරියෝදපනං' සිත පිරිසිදු කරන තවත් ක්‍රම, කල්ක හෝ සධන් හෝ ඡැමිපු ආදිය යොදා වතුරින් තෙමා දෙඅනේ ඇඟිලිවලින් පිරි මැද සෝදා හිස පිරිසිදු කරනවා වාගේ අරභං ආදී බුදු ගුණ සිහි කිරීමෙන් කෙළෙස් යටපත්ව සිත පිරිසිදු වේ. සධන් ගා අතුල්ලා වතුරෙන් සෝදා ඇඟ පිරිසිදු කරනවා වාගේ ධර්ම සප්ඤ්ඤානිය මෙනෙහි කිරීම, ධර්ම සාකච්ඡා මෙන් ම ධම්මානුස්සති භාවනාවෙන් සිත පිරිසිදු වේ.

සධන්, රිත්තෝ, පෙනල ගෙඩි යොදා අපුල්ලා රෙදි සේදීමෙන් පිරිසිදු වෙනවා වාගේ සංඝ රත්නයේ ගුණ සිහි කිරීම සුපටිපණ්ණෝ පාඨය සප්ඤ්ඤානිය හා මෙනෙහි කිරීමෙන් සිත පිරිසිදු වේ.

දූවිලි බැඳුන කැඩපත සෝදා පිරිසිදු කරනවා වාගේ ශීලයේ පිහිටා ශීලය සිහි කරමින් ශීලානුස්සති භාවනා කිරීමෙන් සිත පිරිසිදු වේ. උදුනේ දමා රත්කර තලා ලුණු කාරම් ජලයේ දමා රන් රිදීවල මළ ඉවත් කරනවා වාගේ පරිත්‍යාග කර කර නැවත නැවත එය සිහි කිරීම වශයෙන් ත්‍යාගානුස්සති භාවනාවෙන් සිත පිරිසිදු වේ.

සිත අපිරිසිදු වන්නේ ම කෙළෙස්වලින් පවු කරන්නේත් කෙළෙසුණ සිහිනි. සිත, කය, වචනයෙන් පවු නොකිරීම හා දානය ශීලය භාවනාව පින් දීම පින් අනුමෝදම් වීම ධර්ම දේශනා කිරීම ධර්මය ඇසීම සිල්වත් ගුණවත් වැඩිහිටි අයට ගරු කිරීම. වත් පිලිවෙත් කිරීම. වෙනත් පිංකම්වල යෙදීම කුසලයට පැමිණීම මෙන් ම සිත පිරිසිදු වීමද වේ.

පරමාර්ථ වශයෙන් කාමාවචර කුසල් සිත් අට රූපාවචර කුසල් සිත් පහ අරූපාවචර කුසල් හතර හා කුසල පාකෂික සිතුවිලි 38 ඉපදවීම කුසලයට පැමිණීමයි.

කාමාවචර කුසල් සිත් ඉපදවීමෙන් ඒ මොහොතට පමණක් සිත් පිරිසිදු වේ. රූපාවචර අරූපාවචර සිත් ඉපදවීමෙන් තාවකාලිකව

කාලයකට සිත් පිරිසිදු වේ. ලෝකෝත්තර මාර්ගඵල සිත් අට සහ ඒ සමඟ යෙදෙන සිතුවිලි ඉපදවීම ස්ථිරව කිසිදා නැවත නොකෙළෙසෙන පරිදි සිත පිරිසිදු වේ.

පවින් වැළකී කුසල් කරමින් සමට විදුර්ශනා භාවනාවල යෙදෙමින් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ටිකෙන් ටික කෙළෙස් කුණු ඉවත්වෙව් ගොස් සෝතාපන්න, සකාදාගාමී, අනාගාමී, අරහත් බව ලැබීමෙන් ඉතා සුපරිසුද්ධ සිත් ඇති කරගෙන විශින් ම ජීවිතය ආලෝකමත් කරගෙන සියලුම දුක්වලින් මිදීම 'ඒතං බුද්ධාන සාසනං' බුදු පසේ බුදු ශ්‍රාවක බුදු උතුමන්ගේ ප්‍රතිපදා මාර්ගය යි. පිළිවෙත යි.

කරණීයමත්ව සුත්‍රයෙහි අකරණීය ධර්මයන්ගෙන් වැළකීම පවු නොකිරීමයි. කරණීය ධර්ම පිරිසිදු කිරීම කුසලයට පැමිණීමයි. එම දෙආකාරයෙන් ම තාවකාලිකව සිත පිරිසිදු වී මෙහි භාවනාවෙන් මාර්ගඵල ලැබීමෙන් ස්ථිරව සිත පිරිසිදු වේ.

මහා මංගල සුත්‍රයෙන් සෑම පාපයකටම හේතු වෙන අනුවණ, අසත් පුරුෂ බාලයන් ඇසුරු නොකිරීමෙන්, පවින් වැළකීමත්, ඉතිරි මංගල කරුණුවලින් කුසලයට පැමිණ රහත්වීමෙන් සිත පිරිසිදු වීම වදාළ සේක.

සිඟාලෝවාද, ව්‍යග්ඝ පඨිප ආදී සෑම සුත්‍ර දේශනාවන්ගෙන් ම මේ ක්‍රමය දේශනා කර ඇති අතර විනය පිටකය පිළිපැදීමෙන් පවු නොකිරීමත් සුත්‍ර පිටකයට අනුව පිළි පැදීමෙන් කුසලයට පැමිණ අභිධර්මයෙන් සිත පිරිසිදු කිරීම එක් ක්‍රමයකට පෙන්වා දිය හැකි අතර, මුළු ත්‍රිපිටක ධර්මයම පවින් වැළකී කුසලයට පැමිණ සිත පිරිසිදු කරන ප්‍රතිපදාව වේ. විඛැවින් මුළු ත්‍රිපිටක දහම ම සබ්බ පාපස්ස ගාථාව බව දැනගෙන තෙරුවන් සරණේ යාම පටන් මුළු බෞද්ධ ප්‍රතිපදාවම සබ්බ පාපස්ස ගාථාව වන බුද්ධ සාසනය බැවින් යමෙක් බුද්ධ සාසනය රකින්න. කටයුතු කරන්නේ නම් කළ යුතු එකම දෙය තම තමන් පවින් වැළකී කුසල් කරමින් සිත පිරිසිදු කරගෙන වාසය කිරීමයි.

විට තමාගෙන බුද්ධ සාසනය රැකේ. බුද්ධ සාසනයෙන් තමා රැකේ. එසේ නොකර සබ්බ පාපස්ස ගාථාව හත් වර, එකසිය අට වර, දහස් වර, ලක්ෂවර ජප කරමින් තඹ තහඩුවල ලියා ජීවමි කිරීමෙන් බුද්ධ සාසනය නොරැකේ.

සබ්බ පාපස්ස මන්ත්‍රය ජප කරමින් සබ්බ පාපස්ස යන්ත්‍රය පළඳිනවා යැයි යමක් කියන්නේ නම්, එයින් කියවෙන අර්ථය නම් සියලු පාපයේ යන්ත්‍රය පළඳිනවා යනු යි.

එහෙත් මහා සාගරය, මහා පොලොව මෙන් පැතිරුණු අර්ථයක් ඇති සබ්බ පාපස්ස අකරණ මන්ත්‍රය ඉගෙන සබ්බ පාපස්ස අකරණීය වූ ප්‍රතිපත්තිමය යන්ත්‍රය පළඳින හැටි මේ පුංචි දහම් පොතෙන් පෙන්වා දුනිමි.

එසේ නම් දැන් ඔබ සබ්බ පාපස්ස අකරණ දහම් මන්ත්‍රය ඉගෙන ගෙන සබ්බ පාපස්ස අකරණීය යන්ත්‍රය පළඳින්න. (පිළිපදින්න) එවිට ඔබේ සියලු අභිවාද්ධිය සිද්ධ වේවි. සියලු දුකින් මිඳි උතුම් සැනසීම ද ලැබේ. ඒ සඳහාම ඔබට හොඳ නුවණම පහළ වේවා.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!